

Kız ve Kurtarılan Ördek

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kurtarılan Ördek

Aysel Banu YAVUZAL

Maya kırmızı yağmur çizmeleriyle çakıllı yolda seke seke yürüyordu; sarı kurdelelerle iki topuz yapılmış kıvrıcık siyah saçları hopluyordu. Mavi tulumu su birikintilerinde zıplamaktan çamur içinde kalmıştı. Birden göletin yanındaki uzun sazların arasından yumuşak, hüzünlü bir vaklama duydu. Yaprakları kenara itti ve sol kanadında gri bir leke olan küçük beyaz bir ördek buldu. Boynunda gevşek bir mavi kurdele vardı ve çok kaybolmuş görünüyordu.

Maya hemen dizlerinin üstüne çöktü; koyu kahverengi gözleri endişeyle kocaman açılmıştı. 'Ah, zavallı şey!' diye fısıldadı. Ördeğin turuncu gagası titriyordu ve koyu gözleri onu dikkatle izliyordu. Kanatlarını çırpmaya çalıştı ama kanat uçlarından biri sarkıyordu. Maya'nın ilk aklına gelen onu kucaklayıp doğruca eve götürmek oldu. Yardım etmek için sabırsızlanıyordu ama ördekler hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Ördeęi kollarında usulca taşıdı. Yumuşak ve sıcaktı, kalbinin hızlı hızlı attığını hissedebiliyordu. 'Endişelenme,' dedi, 'ben sana bakarım.' Ama eve vardığında ne yapacağını bilemedi. Ona ekmek mi vermeliydi? Bir kutuya mı koymalıydı? Hata yapmak istemiyordu. Bu yüzden bilen birine sormaya karar verdi. Komşusu Joe Dede'yi bulmaya koştu.

Joe Dede bahçesindeydi; hasır şapkası ve yeşil bahçe önlüğü vardı. Beyaz bir bıyığı ve tel çerçeveli gözlüklerinin ardında güler yüzlü, kırışık gözleri vardı. Kendisi de ördek besliyordu, bu yüzden Maya cevapları olacağını biliyordu. 'Joe Dede!' diye seslendi. 'Kaybolmuş bir ördek buldum! Neye ihtiyacı var?' Joe Dede gülümsedi, gülümseme çizgileri derinleşti. 'Hadi bakalım,' dedi, 'birlikte öğrenelim.'

Joe Dede ördeęi usulca inceledi. 'Önce temiz suya ihtiyacı var,' dedi. 'Sadece içmek için değil—ördeklerin su sıçratıp yıkanmak için de suya ihtiyacı var.' Maya başını salladı. Koşup sığ bir kap getirdi ve musluktan taze suyla doldurdu. Ördek hevesle gagasını daldırıp suyu karıştırdı. Maya ördeęin su içmesini, sonra tüylerine su sıçratmasını izledi. 'Şimdiden daha mutlu görünüyor!' dedi Maya.

Sonra Joe Dede, 'Tilkilere ve işlek yollara uzak, güvenli bir barınağa ihtiyacı var,' dedi. Maya bir an düşündü, sonra kulübedeki eski ahşap sandığı hatırladı. Joe Dede'nin yardımıyla sandığı avlunun sessiz bir köşesine sürükledi. İçine kuru saman serdi ve bir çalının altına yerleştirdi. 'Burası onun küçük evi olacak,' dedi. Ördek paytak paytak içeri girip oturdu.

Ama Maya'nın hâlâ soruları vardı. 'Ne yer?' diye sordu. Joe Dede ördeklerin tahıl, sebze ve özel ördek yemi yediğini—ekmek yemediğini—açıkladı. Maya küçük bez çantasını açtı ve bir defter çıkardı. Her şeyi yazdı: temiz su, güvenli barınak, doğru yiyecek. 'Bunu doğru yapmak istiyorum,' dedi. Joe Dede başını salladı. 'Yardım etmenin en iyi yolu budur—önce öğren, sonra harekete geç.'

Her sabah Maya kabı temiz suyla doldurdu ve barınağı kontrol etti. Ördeğe taze yeşillikler ve tahıl getirdi. Önce ördek utangaçtı ve barınağının yanında kalıyordu. Ama yavaş yavaş ona güvenmeye başladı. Maya yaklaştığında usulca vaklıyordu. Maya ona çıkardığı minik sesten esinlenerek Pip adını verdi. 'Günaydın, Pip!' derdi ve Pip başını yana eğdi.

Bir öğleden sonra Pip gölette ilk gerçek yüzüşünü yaptı. Maya kıyıda oturup izledi. Pip daireler çizerek kürek çekti, kanatlarını çırpı ve başını suyun altına daldırdı. Sarkık kanat ucu hâlâ geride kalıyordu ama Pip bunu önemsemiyor gibiydi. Pip sudan çıkınca tüylerini silkeledi ve doğruca Maya'ya paytak paytak yürüdü. 'Güçleniyorsun!' diye tezahürat yaptı.

Maya, Pip'in gri kanat lekesinin daha parlak göründüğünü ve gözlerinin daha canlı olduğunu fark etti. Ördek her gün daha da güçleniyor ve mutlu oluyordu. Bahçede Maya'nın peşinden dolaşüyor, usulca vaklıyordu. 'Sanırım senden hoşlanıyor,' dedi Joe Dede. 'Yanında kendini güvende hissediyor.' Maya'nın yüzü aydınlandı. Sorumlu bir iyiliğin, yapmadan önce ne yapılacağını öğrenmek olduğunu öğrenmişti.

Bir gn avludan gçl bir rzgr esti. Maya Pip'e bakmak iin dıřarı kořtu. Kk barınak hl ayaktaydı ama yakınlara bir dal dřmřt. Pip křeye bzlmř, tedirgin grnyordu. Maya usulca konuřtu ve dalı nazıke kenara ekti. 'Sorun yok, Pip,' dedi. 'Barınağın hl gvende.' Pip sakinleřene kadar sandığın yanında oturdu.

Joe Dede yanına geldi ve Maya'yı övdü. 'Soğukkanlılığını korudun ve sorunu çözdün,' dedi. 'İyi bakım böyle görünür.' Maya aralıklı dişleriyle kocaman gülümsedi. Temiz su, güvenli barınak ve dostluk hakkında çok şey öğrendiğini fark etti. 'Senin tavsiyen olmadan bunu yapamazdım,' dedi ona. 'Komşular bunun içindir,' dedi Joe Dede.

O günden sonra Maya ve Pip en iyi arkadaş oldular. Her öğleden sonra birlikte oynuyorlardı. Maya çimlere küçük bir ödül maması saklardı ve Pip onu bulurdu. Sonra Maya bir top atardı ve Pip kanatlarını çırparak topun peşinden paytak paytak giderdi. Bazen Pip gölette yüzerken Maya çizmeleriyle sığ suda sıçratırdı. Her zaman birlikte mutluydular.

Maya, Pip'in temiz suda sıçrayışını izledi ve gurur duydu. Bir hayvana yardım etmenin sadece istemekten fazlasını gerektirdiğini öğrenmişti. Bilgi, sabır ve tavsiye istemek gerekiyordu. 'Sen gelmiş geçmiş en iyi ördeksin,' dedi Pip'e. Pip yüksek sesle vakladı, sanki onaylıyordu. Maya uzun, çok uzun bir süre arkadaş kalacaklarını biliyordu.

Joe Dede Maya'ya, 'Harika bir iş yaptın. Pip'in neye ihtiyacı olduğunu öğrendin ve ona verdin,' dedi. Maya ne kadar çok şey öğrendiğini düşündü. Pip'e içmesi ve yüzmesi için temiz su, tehlikelerden uzak güvenli bir barınak ve bolca sevgi vermişti. Pip artık güçlü ve mutluydu. Maya da gururlu ve mutlu hissetti.

Şimdi her sabah Maya Pip'in su kabını dolduruyor ve barınağını kontrol ediyor. Sorumlu bir iyiliğin, harekete geçmeden önce nasıl yardım edileceğini öğrenmek olduğunu biliyor. Ve temiz su, güvenli barınak ve iyi bir dostla her ördeğin gelişebileceğini biliyor. Pip paytak paytak yanına geliyor ve başını Maya'nın kolunun altına sokuyor. 'Sen benim en iyi arkadaşımsın, Pip,' diye fısıldıyor.